
RUDOLF STEINER - EURYTMISKE SOM SYNLIG SANG - GA 278

«Om toneurymti-kurset»

Beretning av Rudolf Steiner i «Nachrichtenblatt»
fra 2.mars 1924

Oversatt til norsk av M. Kraft

... det var nå den indre nødvendigheten av å holde kurs i tone-eurytmi innenfor Seksjon for talende og musiserende kunstarter, hvis leder er Marie Steiner.

... her skal det i korte trekk gjøres dere for hensikten med og begrunnelsen for dette kurset. Den eurytmiske kunsten har inntil nå utviklet lydeurytmien til en viss grad. Vi er selv våre strengeste kritikere og vet at alt som allerede kan utrettes på dette området kun er en sped begynnelse. Men det som er påbegynt må nettopp utvikles.

I toneeurytmien, den «synlige sangen», var vi inntil nå ikke kommet så langt som i lydeurytmien, det «synlige ord»; og dersom dette påbegynte arbeidet med toneeurytmien skal fortsette i riktig retning så må det nettopp nå - på det stadiet toneeurytmien er blitt praktisert - finnes en videreutvikling et sted. Og det skal skje gjennom dette kurset. Dermed må det imidlertid henvises til selve det musikalskes vesen. For i eurytmien blir musikken synlig; og man må ha en følelse for, hvor i menneskets natur musikken har sitt sanne utspring, dersom man vil gjøre dens uvesen synlig.

I toneeurytmien blir det som lever i det usynlig-hørbare i musikken synlig. Og nettopp *der* ligger den største faren for å bli umusikalsk. Jeg håper at jeg gjennom dette kurset har bragt bevis for at, når musikk strømmer over i bevegelse, trangen da oppstår til å skyve vekk alt umusikalsk og kun bære «ren musikk» inn i den synlige verden. Den som er av den oppfatning at det musikalske opphører når det hørbare overføres til den synlige bevegelsen og formen, han vil ha sine betenkeligheter med hele tonerytmen. Et slikt syn er nok rett og slett ikke *kunstnerisk* i sitt innerste vesen. For den som inderlig opplever kunsten må ha glede av enhver utvidelse av de kunstneriske kilder og former. Og det er nå engang slik at musikk, akkurat som enhver annen sann kunstart, har sitt utspring i menneskets innerste indre. Og dette innerste i mennesket kan åpenbare sitt liv på den mest mangfoldige måter. Det som vil synge i mennesket, vil også synliggjøres i bevegelsesformer; og kun det som ligger i den menneskelige organismen som bevegelsesmuligheter, blir hentet frem i lyd- og toneeurytmien. Her er det selve mennesket som åpenbarer sitt vesen. Den menneskelige skikkelsen er kun forståelig som fastholdt bevegelse; og kun menneskets bevegelse åpenbarer den

menneskelige skikkelsens hele mening. Man kan si; Den som bestrider berettigelsen av tone- og lydeurytmi, nekter dermed å la hele mennesket komme til syne. Nåvel, materialismen avviser å la ånden tre frem i den menneskelige erkjennelsen; avvisningen av eurytmien som berettiget kunstart på lik linje med andre kunstarter vil vel ha sitt utspring i et lignende sinnelag.

Man kan håpe at eurytmistene har mottatt forskjellige impulser gjennom dette kurset, og at det dermed har bidratt til en videreutvikling av vår eurytmiske kunst.